

24 December 1957.

F.

No.13398.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden van 25 Juni 1957 betreffende den hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1954;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1954 werd opgelegd naar een zuiver inkomen van f. 8.873,-- , welke door den Inspecteur na reclame werd gehandhaafd;

dat belanghebbende van 's Inspecteurs beslissing in beroep is gekomen bij den Raad van Beroep voor de directe belastingen te Groningen;

dat, ingevolge artikel 38, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, de Voorzitter van genoemden Raad de zaak ter afdoening heeft overgebracht bij het Gerechtshof te Leeuwarden, dat de beschikking heeft gehandhaafd, na te hebben overwogen:

"dat tussen partijen vaststaat: dat belanghebbende uitoefent het bedrijf van vrachtrijder; dat belanghebbende in 1954 verplichtingen heeft aangegaan of voortbrengingskosten heeft gemaakt ter zake van de verwerving of de verbetering van bedrijfsmiddelen tot een totaal bedrag van f. 15.602,73;

dat belanghebbende stelt: dat hij heeft verzocht om toepassing van investeringsaftrek ad 4% van f. 15.602,73 is (afgerond) f. 624,--; dat de Inspecteur deze aftrek heeft geweigerd, omdat het vermoeden aanwezig is, dat de boekhouding niet is een geregelde boekhouding; dat hij het met deze opvatting niet eens is, daar dagelijks een tabellarisch kasboek wordt bijgehouden;

dat de Inspecteur stelt: dat partijen van mening verschillen over de vraag of belanghebbende voldoet aan de in artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 voor het verkrijgen van een vermindering van zijn

(belanghebbendes) winst met een bedrag van f. 624,11 gestelde voorwaarde: "indien de belastingplichtige voor zijn bedrijf of beroep regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluiting "; dat blijkt mededeling van de gemachtigde van belanghebbende belanghebbende dagstaten aanhoudt waarop de door hem verrichte diensten en ontvangen bedragen worden aangetekend; dat de totalen der dagstaten in belanghebbendes kasboek worden overgenomen; dat het meermalen voorkomt, dat belanghebbende meer ontvangt dan de op de dagstaten vermelde bedragen; dat deze meer ontvangen bedragen echter niet dagelijks worden geboekt; dat eerst bij kascontrole de verschillen naar voren komen en dan bijboeking plaats vindt, zoals uit het navolgende blijkt:

boekjaar 1953: genoten vrachten f. 25.866,10; kasverschil f. 1.531,30

" 1954: " " f. 34.747,35: " f. 1.166,08

" 1955: " " f. 33.986,91; " f. 1.556,11;

dat uit belanghebbendes boekhouding derhalve niet kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

dat die omstandigheid blijktens de overwegingen van de Hoge Raad in het arrest van 13 Maart 1957, B.N.B. 1957/135, reden is om te concluderen, dat de boekhouding niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in de zin van voormeld artikel 8a te zijn;

dat de gemachtigde ter zitting onder meer nog heeft aangevoerd:

dat belanghebbende zijn uiterste best doet om alles zo goed mogelijk te doen: dat zijn vrouw het tabellarisch kasboek bijhoudt: dat hij kennelijk in 1954 bedragen heeft ontvangen doch vergeten heeft deze te boeken; dat belanghebbende hem (gemachtigde) opdracht heeft gegeven het door de Inspecteur gesignaleerde kasverschil over 1954 ad f. 1.166,08 op te sporen; dat hij, gemachtigde, heeft geconstateerd, dat belanghebbende elke week voor verrichte diensten als voorschot bedragen ontving van A:

dat op 13 Maart, 20 Maart, 24 April, 1 Mei en 29 Mei 1954 deze voorschotten echter niet in het kasboek voorkwamen; dat volgens opgave van A dit elke week bedroeg f. 190,--, dus totaal f. 950,--; dat het kasverschil dus na deze correctie niet meer bedraagt f. 1.166,08, doch f. 216,08; dat dit laatste kasverschil practisch geen betekenis meer heeft; dat voor 1955 bleek, dat de volgende bedragen niet waren geboekt, n.l.:

12 Februari A f. 148,50

14 Mei A " 244,16

7 Februari B

" 805,76

totaal f. 1198,42;

dat het kasverschil over 1955 na deze correctie dus niet meer bedraagt het door de Inspecteur genoemde bedrag van f. 1.556,11, doch slechts f. 357,69; dat de eis van een regelmatige boekhouding alleen wordt gesteld omdat de fiscus het oog moet kunnen houden op het verloop van en de waarborgen van zijn aanspraken; dat daarom uit de boekhouding de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen moeten blijken; dat aan deze eis de boekhouding voldoet; dat hij; gemachtigde, niet kan verklaren, hoe het komt, dat belanghebbende stelselmatig vaste wekelijkse inkomsten als de voorschotten van de A niet heeft geboekt, maar alleen kan herhalen, dat belanghebbende zijn best doet;

dat de Inspecteur nog ter zitting heeft gesteld: dat de zeer onregelmatige boekhouding van belanghebbende de oorzaak is van de diverse kasverschillen; dat de mentaliteit van belanghebbende daarbij niet ter zake doet;

dat volgens de laatste zin van lid 1 van artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting van 1941 zogenaamde, "investeringsaftrek" alleen kan plaats vinden, indien belanghebbende voor zijn bedrijf van vrachtrijder regelmatig boekhoudt;

dat belanghebbende niet heeft weersproken, dat in zijn boekhouding over de jaren 1953, 1954 en 1955 als vrachtontvangsten zijn geboekt bedragen van respectievelijk omstreeks f. 26.000,--, f. 35.000,-- en f. 34.000,--, terwijl over die jaren kasverschillen uit hoofde van hogere ontvangsten zijn geconstateerd van respectievelijk ruim f. 1.500,--, ruim f. 1.150,-- en ruim f. 1.550,--;

dat dergelijke verschillen over ontvangsten, als hiervoren genoemd, zich reeds moeilijk laten verenigen met het begrip regelmatige boekhouding, maar van een regelmatige boekhouding zeker niet meer kan worden gesproken, nu de gemachtigde van belanghebbende ter zitting mededeelde, dat het kasverschil over 1954 onder meer zijn oorzaak vond in de omstandigheid, dat belanghebbende vijfmaal had nagelaten een vaste wekelijkse ontvangst te boeken;

dat met name onder deze omstandigheden ook niet kan worden aangenomen, dat belanghebbende van zijn vermogenstoestand en van alles, wat zijn bedrijf betreft, aantekening houdt op zodanige wijze, dat uit de gehouden aantekeningen te allen tijde zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend;"

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak als middel van cassatie voorstelt:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en van artikel 17 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, omdat het Gerechtshof ten onrechte heeft beslist, dat belanghebbende boekhouding niet is een regelmatige boekhouding, en de uitspraak niet of niet voldoende is gemotiveerd, ter toelichting waarvan hij aanvoert:

In elke boekhouding, met name bij bankinstellingen, postkantoren enz., komt een rekening Kasverschillen voor, waarop geconstateerde voordelige en nadelige kasverschillen worden geboekt, zonder dat men mag stellen, dat die instellingen niet regelmatig boekhouden. Het voor het jaar 1954 ten slotte geconstateerde kasverschil ten bedrage van f. 216,08 mag naar gangbare opvatting, in verhouding tot den omzet, onbetekenend genoemd worden. Het vijf maal niet boeken van een wekelijks vast voorkomende ontvangst is bij de honderden posten, die in de boekhouding zijn opgenomen, een fout, die de knapste boekhouder zal maken, zonder dat de boekhouding het karakter van regelmatige boekhouding verliest. Het Gerechtshof heeft ten onrechte gesteld, dat ook niet kan worden aangenomen, dat belanghebbende van zijn vermogenstoestand en van alles wat zijn bedrijf betreft aantekening houdt op zodanige wijze, dat uit de gehouden aantekeningen te allen tijde zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend. De voornaamste eis, die aan de boekhouding gesteld moet worden, is, dat de fiscus er daardoor het oog kan houden op het verloop van en de waarborgen voor zijn aanspraken, aan welken eis belanghebbendes boekhouding voldoet;

Overwegende dienaangaande:

dat het Hof op grond van de door het Hof vastgestelde feiten en omstandigheden kon en mocht beslissen, dat belanghebbende niet heeft voldaan aan den in artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 voor het genieten van den investeringsaftrek gestelden eis, dat regelmatig wordt boek gehouden, en het middel derhalve ongegrond is;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Wiarda, van der Loos, Houwing en Tekenbroek, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den vier en twintigsten December 1900 zeven en vijftig, in tegenwoordigheid van de Substituut-Griffier Verstraaten.

w.g. Verstraaten

w.g. Nypels